

Apa de dor

Daniel Vișan-Dimitriu

De-a lungul apei gândurilor mele,
Pe maluri unde visele-au rodit,
Poți întâlni străjeri ce s-au clădit
Spre-a le păzi de duhurile rele.

Sunt multe și încearcă să plutească
Pe ape limpezi cum n-au mai văzut
În lumile din care-au apărut
Mânate de-o putere nelumească.

Încearcă, vor, dar le opresc străjerii
Cu ramuri încărcate de frunziș
Ce-i, contra lor, și armă, și fetiș,
Spre-a alunga ispitei mesagerii.

Sunt arbori printre care urma noastră
S-a estompat, dar încă nu s-a șters,
Căci n-a avut, în drum, nimic advers
Când se-așternea și devenea albastră.

Lăstarii din vechime mai rezistă
Și-au devenit străjerii de pe-un mal
Al unei ape care, spre aval,
Îmi duce doruri care-n gând, există.